

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 sierpnia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu VIII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Paweł Marcinkiewicz Protokolant: stażysta Michalina Piórkowska

przy udziale Prokuratora ---

po rozpoznaniu w dniu 15 lipca 2020 r., 22 lipca 2020 r. i 13 sierpnia 2020 r.

sprawy:

oskarżonego J. L. urodz. (...) w T.

syna W. i R. z d. L.

oskarżonego o to, że:

w okresie od stycznia 2015 roku do 27 kwietnia 2020 roku w miejscu ich wspólnego zamieszkania w miejscowości D., ul. (...), gm. O. znęcał się psychicznie nad W. L. (1) w ten sposób, że wszczywał awantury podczas których ubliżał jej słowami wulgarnymi, zakłócał spoczynek nocny, groził pobiciem, wyrzucał z domu oraz szarpał za ubrania, przewracał i bił po głowie

to jest o przestępstwo z art. 207§1 kk

Orzeka:

I. Uznaje oskarżonego J. L. za winnego tego, że w okresie od grudnia 2018 r. do 27 kwietnia 2020 r. w miejscu wspólnego zamieszkania w miejscowości D., ul. (...) gm. O. znęcał się psychicznie nad 92 – letnią macochą W. L. (1) nieporadną ze względu na wiek w ten sposób, że wszczywał awantury podczas których ubliżał jej słowami wulgarnymi, groził pobiciem a także fizycznie w ten sposób, że popychał ją, szarpał za ubrania, uderzał po nogach a w dniu 27 kwietnia 2020 r. przewrócił ją na ziemię i ciągnął po ziemi oraz bił ręką po głowie tj. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 207 § 1a kk i za to na podstawie art. 207 § 1a kk wymierza oskarżonemu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 41a § 1, § 3a, § 4 i § 5 kk orzeka nakaz okresowego opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzoną W. L. (1) w miejscowości D., ul. (...) gm. O. na okres 3 (trzech) lat w terminie 14 (czternastu) dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia oraz zakaz zbliżania się do pokrzywdzonej W. L. (1) na odległość mniejszą niż 50 (pięćdziesiąt) metrów na okres 3 (trzech) lat;

III. na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu na poczet kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 28 kwietnia 2020 r. godz. 15:20 do dnia 22 lipca 2020 r. godz. 16:45 przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

IV. zasądza od Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Toruniu) na rzecz adw. J. K. kwotę 588 zł (pięćset osiemdziesiąt osiem złotych) plus VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;

V. zwalnia oskarżonego od ponoszenia opłaty i wydatków, którymi obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	VIII K 557/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	J. L.	W okresie od grudnia 2018 r. do 27 kwietnia 2020 r. w miejscu wspólnego zamieszkania	

		<p>w miejscowości D., ul. (...) gm. O. znęcał się psychicznie nad 92 – letnią macochą W. L. (1) nieporadną ze względu na wiek w ten sposób, że wszczywał awantury podczas których ubliżał jej słowami wulgarnymi, groził pobiciem a także fizycznie w ten sposób, że popychał ją, szarpał za ubrania, uderzał po nogach a w dniu 27 kwietnia 2020 r. przewrócił ją na ziemię i ciągnął po ziemi oraz bił ręką po głowie.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>J. L. jest pasierbem W. L. (1). Po śmierci W. L. (2) - ojca J. L., wychowanie i opiekę nad wówczas 9 letniego J. L. przejęła W. L. (1). J. L. i W. L. (1) zamieszkują wspólnie w domu jednorodzinnym mieszczącym się w D. przy ul. (...), który odziedziczyli w równych częściach po śmierci W. L. (2). W. L. (1) od 2014 roku jest objęta pomocą Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w O. z uwagi na podeszły wiek (obecnie 92 lata) i trudności w codziennym funkcjonowaniu.</p> <p>Samodzielne wykonanie czynności w postaci napalenia w piecu, czy chociażby zrobienia herbaty są dla W. L. (1) niemożliwe. J. L. nie pracuje. Wraz macochą</p>	<p>zeznania A. K.</p>	<p>53 v., 122</p>	

utrzymują się wyłącznie z jej skromnej emerytury.			
zeznania B. B. (1)	23-24, 121 v.		
J. L. od zawsze miał skłonności do nadużywania alkoholu pod wpływem którego stawał się agresywny. Sąd Rejonowy w Toruniu wyrokiem z dnia 2 marca 2015 roku wydanym w sprawie VIII K 1605/14 uznał J. L. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 207 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 197 § 1 kk oraz art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na szkodę W. L. (1). Za przypisany czyn, Sąd wymierzył J. L. karę 2 pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 5. Nadto oddał J. L. pod dozór kuratora, a także zobowiązał do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu w okresie próby. J. L. był objęty dozorem do marca 2020 roku.	zeznania A. Z.	75-123	
zeznania W. W.	78-79, 144		
wyrok SR z dn. 2.03.2015 r.	74		
W grudniu 2018 roku w sąsiedztwie pokrzywdzonej zamieszkali A. B. (1), E. B. i H. B.. Ww. z uwagi na bliska odległość zamieszkania	częściowo wyjaśnienia J. L.	31-32	

<p>od pokrzywdzonej często obserwowali przejawy agresywnego zachowania J. L. wobec macochy i niejednokrotnie udzielali jej pomocy. J. L. pozostając pod wpływem alkoholu wszczywał awantury w trakcie których nazywał macochę "kurwą", "pizdą", groził, że jej "przyjebie". Szarpał ją również za ubrania, popychał, a także uderzał po nogach, mimo świadomości, iż kobieta z uwagi na swój wiek i stan zdrowia winna poruszać się przy pomocy wózka inwalidzkiego, jednakże z uwagi na nieodpowiednie dla stanu jej zdrowia warunki mieszkaniowe tego nie czyni i korzysta z laski. W dniu 27 kwietnia 2020 roku J. L. znajdując się pod wpływem alkoholu przewrócił macochę na ziemię, a następnie ciągnął na podwórko jednocześnie uderzając ją ręką po głowie. W trakcie zdarzenia kobieta nie straciła przytomności. Agresywne zachowanie J. L. wobec W. L. (1) przerwała interwencja sąsiada. Tego dnia wobec J. L. wszczęto procedurę Niebieskiej Karty po zgłoszeniu A. B. (1) o stosowaniu przeciwko W. L. (1) przemocy.</p>			
zeznania A. B. (1)	14-15, 119, 121 v.		
zeznania E. B.	17-18, 142		

zeznania H. B.	20-21, 120 v.-121		
zeznania W. S.	82-83, 143		
zeznania R. K.	53-54		
kserokopia Niebieskiej Karty	2-5		
kserokopia Niebieskiej Karty	2-5		
J. L. był karany sądownie za przestępstwa.	dane o karalności	57-58	
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	J. L.	W okresie od grudnia 2018 r. do 27 kwietnia 2020 r. w miejscu wspólnego zamieszkania w miejscowości D., ul. (...) gm. O. znęcał się psychicznie nad 92 – letnią macochą W. L. (1) nieporadną ze względu na wiek w ten sposób, że wszczywał awantury podczas których ubliżał jej słowami wulgarnymi, groził pobicie a także fizycznie w ten sposób, że popychał ją, szarpał za ubrania, uderzał po nogach a w dniu 27 kwietnia 2020 r. przewrócił ją na ziemię i	

		ciągnął po ziemi oraz bił ręką po głowie.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Oskarżony nie znechał się psychicznie i fizycznie nad macochą W. L. (1). W dniu 27 kwietnia 2020 r. nie bił jej, a jedynie pomagał wstać.	wyjaśnienia oskarżonego	118v,	
1.OCena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	częściowo wyjaśnienia J. L.	W toku pierwszego przesłuchania oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W swych kolejnych wyjaśnieniach zakwestionował swoje sprawstwo wskazując, że kilkakrotnie zwracał się do pokrzywdzonej w sposób wulgarny. Zaprzeczył jednak by ją bił oraz uderzał. Wskazał jedynie, że "tylko trochę" ją popychał. Z kolei w trakcie postępowania jurysdykcyjnego podsądny odnosząc się do przebiegu zdarzeń z dnia 27 kwietnia 2020 roku wyjaśnił, iż pokrzywdzona sama przewróciła się na schodach i nie dawała oznak życia dlatego też	

J. L. delikatnie poklepał macochę po policzku.

Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego zaprezentowane w toku pierwszego przesłuchania, w których przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i które pokrywają się z poczynionymi przez Sąd ustaleniami. W pozostałym zakresie ocenie Sądu wyjaśnienia podsądnego stanowią realizację przyjętej przez J. L. linii obrony, która w zasadniczym zakresie ostać się nie może. W pierwszej kolejności należy podkreślić, że J. L. prezentował wersję wydarzeń rażąco odmienną od tej, którą zaprezentowali świadkowie oraz na których bazował Sąd ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie. Oskarżony próbował ukazać W. L. (1) jako inicjatorkę nieporozumień, siebie zaś jako osobę, która wyłącznie reagowała na prowokacyjne zachowanie pokrzywdzonej. Zdaniem Sądu ze zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego wynika jednak ponad wszelką wątpliwość, że działania oskarżonego najczęściej podejmowane pod wpływem alkoholu, miały w okresie od grudnia 2018 do 27 kwietnia 2020 roku charakter powtarzalny i wielokrotny.

	<p>Świadczą o tym zeznania świadków A. B. (1), E. B., H. B., B. B. (1), R. K., A. Z., W. S. i A. K. Znamionym jest również fakt, iż pokrzywdzona mimo udręczenia ze strony pasierba zadeklarowała, że darzy go uczuciem i chce by z nią mieszkał. Taką informację pokrzywdzona przekazała pracownikom Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w O.. Zdaniem Sądu J. L. wykorzystywał fakt uzależnienia macochy od niego. Dlatego też należało uznać, iż zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie pozwala na przyjęcie wiarygodności wyjaśnień J. L. kwestionującego swoje sprawstwo, które nie znajdowały żadnego potwierdzenia w zgromadzonych dowodach.</p>	
	<p>Analiza treści relacji sąsiadów A. B. (1), E. B., H. B. i W. S. Świadkowie A. B. (1), E. B. i H. B. od grudnia 2018 roku są sąsiadami pokrzywdzonej i oskarżonego, z kolei W. S. jest sołtysem D. dlatego też posiadali znaczną ilość informacji dotyczących stosunków panujących pomiędzy J. L. i jego macochą. Świadkowie konsekwentnie w toku całego postępowania odnosili się do tych zagadnień opisując przejawy niewłaściwego zachowania J. L. wobec</p>	

W. L. (1). Dlatego też Sąd stwierdził, że zeznania powyższych świadków są prawdziwe i odpowiadają rzeczywistości zaistniałym zdarzeniom. A. B. (2) był naocznym świadkiem tego, jak w dniu 27 kwietnia 2020 r. oskarżony ciągnął macochę po ziemi i uderzał ją w głowę. Świadkowie B. wielokrotnie widzieli pokrzywdzoną przebywającą poza domem i bojącą się powrócić do środka w obawie przed oskarżonym i spełnieniem jego gróźb. Pokrzywdzona skarżyła się na obelgi i przemoc. H. B. była świadkiem skarg pokrzywdzonej, że jest bita po nogach i szarpana. Sąd nie dopatrywał się żadnych okoliczności mogących świadczyć o tym, że świadkowie mogliby mieć jakikolwiek interes w zeznawaniu nieprawdy i przy tym narażeniu się na odpowiedzialność karną za składanie fałszywych zeznań.

B. B. (1), R. K., A. Z. i A. K. są pracownikami Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w O.. Świadkowie zgodnie zeznali, że pokrzywdzona jest osobą wymagającą wsparcia w codziennych czynnościach. Nadto ww. opisali, że oskarżony często pozostawał pod wpływem alkoholu pod wpływem którego stawał się agresywny nie tylko

	<p>wobec swojej macochy, ale również wobec pracownika (...)u - B. B. (1). Świadkowie wskazali, że pokrzywdzona z jednej strony chciałaby się uwolnić od agresji ze strony pasierba, ale z drugiej darzy go uczuciem i tęskni za nim.</p> <p>Sąd nie dostrzega jakichkolwiek przesłanek, które uzasadniałyby zakwestionowanie prawdziwości zaprezentowanej przez świadków relacji. W ocenie Sądu przedstawione osoby starały się przedstawić relację w sposób obiektywny i w żaden sposób nie przejawiali negatywnych zachowań J. L. wobec pokrzywdzonej. W ocenie Sądu brak jest przesłanek uzasadniających zakwestionowanie autentyczności zaprezentowanej przez świadków relacji.</p>	
zeznania W. W.	<p>W. W. jest kuratorem społecznym sprawującym nadzór nad J. L.. Świadek podkreślił, iż w trakcie sprawowania nadzoru nad oskarżonym miał miejsce jeden incydent w trakcie którego J. L. znajdując się pod wpływem alkoholu wszczął awanturę i zwracał się do pokrzywdzonej w sposób wulgarny i obraźliwy. Świadek wskazał, iż pokrzywdzona nie zgłaszała kuratorowi</p>	

	<p>jakiegokolwiek formy przemocy.</p> <p>Mając na uwadze zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie ulega wątpliwości, iż pokrzywdzona często ukrywała przejawy niewłaściwego zachowania się J. L. wobec niej. Dlatego też Sąd nie miał podstaw by zakwestionować prawdziwość zaprezentowanej przez świadka relacji tym bardziej, że był jego kuratorem i podejmował szereg działań, żeby mu pomóc.</p>	
	<p>Nadto Sąd dał wiarę wszelkim innym przeprowadzonym w sprawie dowodom z dokumentów, w szczególności w postaci dokumentacji związanej z procedurą Niebieskiej Karty oraz danych o karalności, a także pozostałymi dowodami zawnioskowanymi do ujawnienia w akcie oskarżenia. Dokumenty te zostały pozyskane, sporządzone i przeprowadzone zgodnie z wymogami procedury karnej, a żadna ze stron nie zakwestionowała ich rzetelności ani prawdziwości. Również Sąd nie miał podstaw aby podważyć ich wiarygodność.</p>	

<p>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1	Wyjaśnienia oskarżonego	Sąd nie dał wiary oskarżonemu co do tego, że nie dopuszczał się przemocy fizycznej i psychicznej wobec macochy i nie groził jej. Wyjaśnienia oskarżonego były sprzeczne z zebrany materiał dowodowy a w szczególności z zeznaniami bezstronnych świadków.	
<p>1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia	I	J. L.

	postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Zgodnie z treścią przepisu. art. 207 § 1 kk kto znęca się fizycznie lub psychicznie nad osobą najbliższą lub nad inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy albo nad małoletnim lub osobą nieporadną ze względu na jej stan psychiczny lub fizyczny, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Art 207 § 1a kto znęca się fizycznie lub psychicznie nad osobą nieporadną ze względu na jej wiek, stan psychiczny lub fizyczny, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.</p> <p>Przestępstwo znęcania się, jest przestępstwem formalnym z działania lub zaniechania. Dla jego bytu nie jest wymagane spowodowanie jakichkolwiek skutków. W przypadku znęcania się, które pociągnęłyby za sobą skutki na przykład w postaci uszkodzenia ciała lub spowodowania rozstroju zdrowia, wchodzić w grę będzie kwalifikacja kumulatywna z odpowiednim przepisem określającym przestępstwo skutkowe (np. z art. 156,</p>			

157 k.k.). Znęcanie się może przybrać formę znęcania się fizycznego lub psychicznego. W pierwszym przypadku zachowanie sprawcy będzie polegało na zadawaniu cierpień fizycznych, jak na przykład bicie, duszenie czy inne zadawanie bólu.

Znęcanie psychiczne polegać będzie na dręczeniu psychicznym poprzez na przykład lżenie, wyszydzanie, straszenie lub zadawanie cierpień osobie, o której w tym przepisie mowa. Od strony przedmiotowej pojęcie "znęcania" oznacza zazwyczaj systematycznie powtarzające się zachowanie złożone z jedno lub wielorodzajowych pojedynczych czynności naruszających różne dobra, na przykład nietykalność ciała czy godność osobistą. Całość tego postępowania określonego zbiorowo, którego poszczególne fragmenty mogą wypełniać znamiona różnych występków (np. z art. 190, 191, 216, 217 k.k.), stanowi jakościowo odmienny, odrębny typ przestępstwa. Wyjątkowo za znęcanie się można uznać również postępowanie ograniczone wprawdzie do jednego zdarzenia zwartego czasowo i miejscowo, lecz odznaczające się

intensywnością w zadawaniu dolegliwości fizycznych lub psychicznych, a zwłaszcza złożone z wielu aktów wykonawczych rozciągniętych w czasie (zob. Wytyczne...). Podobnie SN w uzasadnieniu wyroku z 27 lutego 2002 r. (II KKN 17/00, OSNKW 2002, nr 7-8, poz. 55) wyjaśnia, że znamię czasownikowe "znęca się" oznacza, że występek ten najczęściej jest realizowany przez wielokrotne zamachy, chociaż w sytuacji wyjątkowej wystarczy jednorazowe zachowanie.

Pojęcie "znęca się" należy interpretować w dużym stopniu obiektywnie, tzn. dla przyjęcia lub odrzucenia wystąpienia tego znamienia nie jest wystarczające samo odczucie pokrzywdzonego, a miarodajne jest jedynie hipotetyczne odczucie wzorcowego obywatela, czyli człowieka o właściwym stopniu socjalizacji i wrażliwego na krzywdę drugiej osoby. O przyjęciu znęcania się rozstrzygają, więc społecznie akceptowane wartości wyrażające się w normach etycznych i kulturowych. Za "znęcanie się" nie można jednak uznać zachowania się sprawcy, które nie powoduje u ofiary poważnego bólu fizycznego lub cierpienia moralnego, ani

sytuacji, gdy między osobą oskarżoną a pokrzywdzoną dochodzi do wzajemnego "znęcania się". Pojęcie "znęcanie się" na gruncie art. 207 k.k. zawiera w sobie istnienie przewagi sprawcy nad osobą pokrzywdzoną, której nie może się ona przeciwstawić lub może to uczynić w niewielkim stopniu. Nie jest zatem możliwe wzajemne znęcanie się nad sobą małżonków w tym samym czasie (V KRN 96/90, (...) 1993, nr 1-2, s. 56). Znęcanie się jest działaniem niezależnym od faktu, czy osoba, nad którą sprawca znęca się, nie sprzeciwia mu się i nie próbuje się bronić. Środki obronne stosowane przez taką osobę są usprawiedliwione, gdyż podejmowane są w obronie przed bezpośrednim bezprawnym zamachem na jej dobro. Nie można, przeto uznać, aby obrona osoby, nad którą sprawca się znęca, odbierała jego działaniu cechy przestępstwa (wyrok SN z 17 sierpnia 1970 r., IV KR 146/70, OSPiKA 1971, z. 2, poz. 41)

Pojęcie „znęcanie się” na gruncie art. 207 kk zawiera w sobie istnienie przewagi sprawcy nad osobą pokrzywdzoną, której nie może się ona przeciwstawić lub może to uczynić w niewielkim

stopniu (wyrok SN z 11. 02. 2003 IV KKN 312/99).

Sąd podziela pogląd według którego przestępstwo znęcania może być popełnione umyślnie i to wyłącznie z zamiarem bezpośrednim. Przesądza o tym znamię intencjonalne "znęca się", charakteryzujące szczególne nastawienie sprawcy (por. również wyrok SN z 21 października 1999 r., V KKN 580/97, Prok. i Pr. 2000, nr 2, poz. 7; por. O. Górniok, S. Hoc, M. Kalitowski, S.M. Przyjemski, Z. Sienkiewicz, J. Szumski, L. Tyszkiewicz, A. Wąsek, Kodeks karny. Komentarz, t. II, Gdańsk 2005, s. 193; wyrok SN II KRN 6/95, Prok. i Pr. 1995, nr 6, poz. 5).

Wartościując zachowanie J. L. względem swojej macochy przez pryzmat tego, co wyżej, stwierdzić trzeba, że wszystkie znamiona czynu z art. 207 § 1 a kk, zostały przez niego zrealizowane.

Mimo tego, że oskarżony przed Sądem nie przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, przerzucając odpowiedzialność za konflikt na pokrzywdzoną, całokształt okoliczności przedmiotowych jednoznacznie wskazuje na bezpośredni zamiar towarzyszący jego

zachowaniom oraz sam fakt ich popełnienia.

Oskarżony będąc pod wpływem alkoholu wszczywał awantury, w czasie których wyzywał W. L. (1) słowami powszechnie uznanymi za obraźliwe i wulgarne, poniżał, groził pobiciem, a także szarpał za ubrania, popychał, uderzał po nogach a nadto w dniu 27 kwietnia 2020 roku przewrócił ją na ziemię i ciągnął po ziemi oraz bił ręką po głowie. Wszystkich tych czynów oskarżony dopuszczał się przez okres 1 roku i 4 miesięcy. Należy również podkreślić, że zachowania oskarżonego cechowały się znaczną intensywnością, powtarzały się a wreszcie miały na celu wyrządzenie krzywdy pokrzywdzonej i były nakierowane na jej udręczenie. J. L. swoim postępowaniem w okresie od grudnia 2018 roku do 27 kwietnia 2020 roku wyczerpał wszelkie znamiona zarzucanego mu przestępstwa znęcania.

Oskarżony znęcał się fizycznie i psychicznie nad macochą, tj. osobą nieporadną z uwagi na wiek, która takiemu działaniu oskarżonego z uwagi na jego fizyczną przewagę nie była się w stanie przeciwstawić.

Sąd dokonał modyfikacji przyjętego przez prokuratora okresu w

<p>jakim oskarżony znęcał się nad macochą, albowiem sąsiedzi pokrzywdzonej: A. B. (1), E. B. i H. B., na których Sąd bazował ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie zamieszkali w sąsiedztwie pokrzywdzonej dopiero w grudniu 2018 roku. Brak jest okoliczności potwierdzających, iż oskarżony dopuszczał się przestępstwa znęcania nad pokrzywdzoną w okresie wcześniejszym.</p>			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
<p>1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i</p>			

Środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. L.	I	I	<p>Wymierzając karę Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary wskazanymi w treści art. 53 kk.</p> <p>W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na znaczny stopień społecznej szkodliwości czynów zarzucanych oskarżonemu J. L., przy której Sąd kierował się wskazówkami wynikającymi z treści art. 115 § 2 kk. Wzięto zatem pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynów, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Okolicznością obciążającą była tu przede wszystkim znaczna ilość i różnorodność zachowań składających się na znęcanie się psychiczne i fizyczne, jak również groźby. Oskarżony nie tylko wszczywał awantury, podczas których znieważał pokrzywdzoną słowami wulgarnymi i powszechnie</p>

uznawanymi za obelżywe, szarpał za ubranie, popychał, ale również ciągnął po ziemi i uderzał rękoma po głowie. Nie bez znaczenia było również, że oskarżony zachowywał się tak bez przez dłuższy czas, wynoszący 1 rok i 4 miesiące, jak również bez żadnego powodu, będąc pod wpływem alkoholu. Ostatnie zdarzenie z dnia 27 kwietnia 2020 roku pokazało, że J. L. jest człowiekiem agresywnym, nie panującym nad sobą i nieobliczalnym, mogąc zrobić W. L. (1) poważną krzywdę, a nawet pozbawić ją życia. Ponadto nie był to incydent w życiu podsądnego, albowiem był uprzednio karany, otrzymując szansę w postaci kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Jego lekceważąca postawa nie tylko nie może być dłużej tolerowana, ale musi się łączyć z surową odpowiedzialnością. Okoliczności łagodzących nie stwierdzono. Mając powyższe na uwadze, Sąd doszedł do przekonania, że karą właściwą dla oskarżonego będzie kara pozbawienia wolności w wymiarze 2 lat. Zważywszy na to, że Sąd mógł mu wymierzyć za czyn z art. 207 §1a kk karę pozbawienia wolności od 6 miesięcy od lat 8, orzeczonej kary nie sposób uznać za zbyt surową. W ocenie Sądu,

			<p>biorąc pod uwagę wszelkie okoliczności niniejszej sprawy, stanowią one odpowiednie reakcje na zachowania, których dopuścił się oskarżony. Zdaniem Sądu brak było jakichkolwiek podstaw do wymierzenia mu kar wolnościowych. Ponadto uprzednie skazanie na karę pozbawienia wolności uniemożliwiało skorzystanie z instytucji warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności.</p>
<p>1.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. L.	II	I	<p>Nadto, na podstawie art. 41a § 1, § 3a, § 4 i § 5 kk orzekł nakaz okresowego opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzoną W. L. (1) w miejscowości D., ul. (...) gm. O. na okres 3 lat w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia oraz zakaz zbliżania się do pokrzywdzonej W. L. (1) na odległość mniejszą niż 50 metrów na okres 3 lat.</p> <p>Orzekając w przedmiocie powyższych obowiązków Sąd uwzględnił przede wszystkim stopień ryzyka powtórzenia podobnych zdarzeń, których dopuścił się J. L. w przyszłości.</p>

			<p>Na określenie tychże obowiązków wpływ miało z jednej strony istnienie szeregu okoliczności sprzyjających ponowieniu ataków, co miałyby miejsce w przypadku dalszego wspólnego zamieszkiwania W. L. (1) i J. L.. Wobec powyższego Sąd ustalił, że w/w okres 3 lat będzie wystarczającym, ale też koniecznym okresem faktycznego odizolowania oskarżonego od pokrzywdzonej. Określając odległość, którą oskarżony winien zachować od pokrzywdzonej, Sąd ukształtował to w taki sposób, by wyeliminować ryzyko przekroczenia przez oskarżonego sfery dystansu w kontaktach pomiędzy nimi, a jednocześnie w taki sposób, by był on realny i możliwy do przestrzegania.</p>
J. L.	III	I	W pkt III orzeczono zgodnie z dyspozycją art. 63 § 1 kk.
1.inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej</p>			

instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
1.Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
IV.	W związku z faktem, iż J. L. korzystał z pomocy obrońcy udzielonej mu z urzędu Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. K. kwotę 588,00 zł plus VAT tytułem kosztów obrony udzielonej z urzędu. Rozstrzygnięcie to znajduje podstawę prawną w § 17 ust. 2 pkt 3 oraz § 4 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.	
V.	Rozstrzygnięto na podstawie art. 624 § 1 kpk	
1.Podpis		